

Bare tre færre kommuner i Rogaland.

Etter en vår med 'mye skrik og lite ull' om ny kommunereform konkluderer Aftenbladet på siste dag av kommunenes frist til å mene: Det vil kun bli tre færre kommuner i fylket vårt. Hvis en følger folkeviljen. I følge avisen har sju kommuner funnet sine partnere og vil reduseres til fire, mens ytterligere fem har fått avslag på sine frierier. Naboen vil ikke.

Ansvar for dette magre utbytte må nok prosessen til Jan Tore Sanner ta. Måtelig forberedt og gjennomført. Alt fra folk flest til politikere og media har synset og vektlagt både relevant og irrelevant. Saken har ikke manglet oppmerksomhet. Informasjonen har imidlertid vært tilfeldig og har hatt et klisjeaktig preg. Folket har sagt sin mening, men ut fra ulike perspektiver og kunnskap.

Antallet kommuner i Rogaland kan ut fra geografi, framkommelighet og annen rasjonalitet, enkelt halveres. Det vil styrke noen tjenester, men også kunne skape avstand for andre. Sett i forhold til dagens status. Å nyansere og være konkret nok på dette var vårens mangel nummer en, noe som nok har bidratt til å prege både valgdeltakelse og valg.

I tillegg til Sanners prosess, tenkes det lokalt for stereotyp og statisk; enten slår vi sammen hele kommuner eller ingenting. Å frikople fra dagens kommunegrenser har vært en ikke-sak. Det har begrenset mulighetene, og ikke usannsynlig usynliggjort flere egnede alternativ.

Med referanse til dagens kommuner i parentes, kommer derfor her frimodig et forslag til nye kommuner i Rogaland – ut fra geografi og preg, og nesten uten rot i den folkevilje Sanner har fått fram:

- Dalane (Eigersund, Lund, Sokndal pluss deler av Hå og Bjerkreim)
- Jæren (Klepp, Time pluss deler av Hå, Sola og Sandnes)
- Gjesdal (Gjesdal, pluss deler av Sandnes og Bjerkreim)
- Stavanger (Stavanger, pluss deler av Randaberg, Sandnes og Sola)
- Strand (Strand og Forsand)
- Øyane (Rennesøy, Kvitsøy pluss deler av Finnøy og Randaberg)
- Hjelmeland (Hjelmeland sør for Jøsenfjorden pluss Fisterøyene og Ombo)
- Suldal (Suldal pluss Hjelmeland nord for Jøsenfjorden)
- Vindafjord (som i dag. Etne har ønsket seg denne veien, om så også deler av denne.)
- Sauda (som i dag – med tunnel til Etne også del av denne kommunen)
- Tysvær (Tysvær og Bokn)
- Haugesund (Haugesund, fastlands-Karmøy og deler av Sveio om det er aktuelt)
- Karmøy (Utsira og Karmøy minus fastlandsdelen)

Fra 26 til 13 kommuner. Slik kunne det – og kanskje burde det - blitt. Istedenfor har vi brukt store ressurser på å si nei til framtidig rasjonalitet og ja til ineffektive løsninger.

Kommunegrenser er kun streker på et kart, opprinnelig fra et par hundre år tilbake i tid, med helt andre forutsetninger og krav til nærhet og tjenester. Kommunegrenser betyr i dag mindre og mindre for folks hverdag. Da er det kanskje tid for å frigjøre seg litt mer fra den slags? Kun i grensetilfellene ville det vært naturlig å la innbyggerne bestemme.

Den videre prosessen blir spennende, i den grad det kan knyttes spenning til streker på kartet. Spenningen ligger i hvordan en vil ta hensyn til hva folket har sagt. En overkjøring av en tydelig folkemening vil gi stryk til Sanner og regjeringen, i forhold til metode. Følges folkemeningen, stryker en i forhold til målet. Hele Sanner-prosessen står derfor i fare for å bli en hindring for de hensiktsmessige og robuste kommunene Sanner mener tiden som kommer krever.